

ת"פ 23876/04/15 - מדינת ישראל נגד גבריאלי יוסופוב

בית משפט השלום בראשון לציון

14 יולי 2016

ת"פ 23876-04-15 מדינת ישראל נ' יוסופוב

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
גבריאלי יוסופוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד יניב כהן

מזד דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום המתוקן

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.1.2015, בשעת ערב, במהלך משמרת אכיפת חניה בראשון לציון, הבחינה המתלוננת, שהינה פקחית אכיפת חניה בחברה לביטחון וסדר ציבורי בעיריית ראשון לציון, ברכב שחונה שלא כדין, ורשמה דו"ח חניה לבעל הרכב.

מיד ובסמוך, הנאשם הגיע וביקש לראות את התמרור בגינו קיבל את הדו"ח. לאחר שראה הנאשם את התמרור, ביקשה המתלוננת למסור לו את הדו"ח אך הנאשם לא ענה, ולכן המתלוננת הניחה אותו על שמשות הרכב.

בהמשך לאותן נסיבות, הצמיד הנאשם את המתלוננת לרכב סמוך ואיים עליה, בכך שאמר לה "אני אזיין אותך, יש לך

מזל שאני עם ילדה על הידיים אחרת היית מתה כבר פה, אל תדאגי יש לי קשרים אני אטפל בכך תמותי אחרי זה", "אנחנו עוד ניפגש לא סיימתי", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. המאשימה הודיעה כי עמדתה העונשית הינה להטלת חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות וההגנה הודיעה כי עתירתה היא למתן צו של"צ או מאסר על תנאי.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר ראשון

4. בהתאם לתסקיר הראשון שהוגש מאת שירות המבחן מיום 14.1.16, הנאשם עלה ארצה מברית המועצות עם משפחתו בגיל שנתיים, ולדבריו, סיים 12 שנות לימוד ללא קשיים מיוחדים. הנאשם מסר כי בשל קשיים כלכליים במשפחתו לא התגייס לצה"ל ושחרר בגין סעיף של אי התאמה.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם בן 28, נשוי, אב לילדה בת שנתיים, ומתגורר עם משפחתו בבית הוריו ברמלה. הנאשם עובד ב-5 השנים האחרונות כשכיר בחברה לארונות קיר, ובנוסף, בשנה האחרונה כעצמאי בהתקנת דלתות. ממכתב המלצה שניתן על ידי מעסיקו הנוכחי עלה כי הנאשם מבצע את עבודתו על הצד הטוב ביותר, בנאמנות, חריצות, מסירות ואחריות.

בהתייחס לעבירת האיומים הנוכחית, תיאר הנאשם כי חנה את רכבו במקום המיועד לתושבי הרחוב, וכשלא צלח ניסיונו לשכנע את הפקחית לבטל את הדו"ח התקשה לשלוט בכעסיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו בעת העבירה, ומתקשה לבחון את הבעייתיות בהתנהלותו וקשייו לווסת את רגשותיו ולשלוט בכעסיו.

מסיכום אבחון שירות המבחן עולה תמונה של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי בתחום האלימות, המגלה יציבות תעסוקתית, כאשר במקרים בהם ציפיותיו מהסביבה אינן עולות בקנה אחד עם רצונותיו המידיים, הוא מתקשה לדחות סיפוקים ומגלה התנהגות אימפולסיבית ללא שיקול דעת. מודעותו העצמית של הנאשם ביחס לדפוסיו האלימים הינה נמוכה והוא מתמקד בהצגת פסאדה נורמטיבית ומתפקדת.

שירות המבחן אף ציין כי במהלך האבחון, כאשר הגיע לפגישה בשירות המבחן, ביקש הנאשם לעקוף את התור בכניסה ומשלא נענה החל להתווכח עם המאבטחים, ויכוח שכלל קללות ואיומים, ומקרה זה חיזק את ההערכה בדבר קשיי הנאשם לדחות סיפוקים ולשלוט בכעסיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במקרים מסוימים, לא משתף פעולה עם גורמי טיפול, בעל נוקשות חשיבתית ואינו מבין את חומרת מעשיו. לצד זאת, שירות המבחן לקח בחשבון כי לנאשם לא הייתה כוונה ממשית לפגוע במתלוננת, כי הינו בעל יציבות תעסוקתית וכי אינו נמצא בקשר עם עוברי חוק. בשקלול הנתונים שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם הינו בינוני, והחומרה הצפויה במידה וישוב וינקוט באלימות הינה נמוכה.

לצורך הערכת גורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן התייחס לכך כי הנאשם הינו בעל יציבות תעסוקתית, שגדל בסביבה נורמטיבית שאינה מעורבת בעבריינות וכי אינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים. יחד עם זאת, הנאשם סירב לטיפול בשליטה בכעסים, ושלל צורך בטיפול.

לאור כך, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, לא מצא את הנאשם מתאים לביצוע צו של"צ, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית כעבודות שירות לצורך הצבת גבול לחומרת התנהלותו של הנאשם.

תסקיר שני

5. ביום 11.2.16, נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשם ליתן לנאשם הזדמנות נוספת לשכנע את שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי, נוכח כך הוגש תסקיר משלים.

על פי התסקיר המשלים, הנאשם המשיך לשלול צורך בטיפול בשליטה בכעסים והתנהגות אימפולסיבית, ומודעותו להתנהלותו הבעייתית והאלימה הינה נמוכה. כך, למרות שהביע בפני בית המשפט מוטיבציה מילולית לקחת חלק בטיפול, בפני שירות המבחן שלל רצון זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא תופס עצמו כאדם אלים, אינו חש מצוקה מהתנהגותו ואינו לוקח אחריות, ולו ראשונית, על האירועים האלימים בגינם הופנה לשירות מבחן.

לנוכח המתואר, חזר שירות המבחן ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, כמו גם התאמתו לביצוע צו של"צ. שירות המבחן המליץ על סיום ההליך המשפטי בענישה מרתיעה שתסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירת אלימות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם ביצע את עבירת האיומים בעוד חרב המאסר מונחת על צווארו, שכן אותה עת התנהל נגדו הליך פלילי בבית משפט השלום ברמלה, בגין עבירות איומים ותקיפה שביצע מספר חודשים לכן (טל/1). לדידו, עובדה זו מלמדת כי הנאשם לא הורתע מההליך שהתנהל ולא השכיל לנצל את ההזדמנות להשתלב בקבוצה טיפולית.

ב"כ המאשימה הוסיף כי מדובר בנאשם שאינו תופס עצמו כאדם אלים, אינו חש מצוקה מהתנהגותו ולא לוקח אחריות ולו ראשונית על האירוע נשוא כתב האישום.

לדברי ב"כ המאשימה, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית, שכן, מדובר על רקע סירובו של הנאשם להשלים עם דו"ח חניה שנרשם לו, איים על פקחית החניה, המייצגת את מוסד אכיפת שלטון החוק. ב"כ המאשימה טען כי יש להטיל על הנאשם עונש שיעלה בקנה אחד עם הצורך להבטיח את שלומם וביטחונם של עובדי ציבור ולוודא כי אלה יוכלו לבצע את עבודתם ללא מורא.

ב"כ המאשימה טען כי בנסיבות המקרה, מתחם העונש נע בין עבודות שירות ברף התחתון ועד 18 חודשים מאסר בפועל ברף העליון, וכי נוכח תוכן תסקירי שירות המבחן והמלצתו לענישה קונקרטית, וכן הרשעתו המאוחרת של הנאשם במעשים דומים, לא מתקיימים טעמים שבעטיים יש לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות, ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה שלא יעבור עבירת איומים וכל עבירת אלימות אחרת, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מעולם לא תקף אדם כלשהו, וכי המדובר במי שכל חטאו היה וויכוח מילולי עם פקחית, וכן טען כי לפי התוכן המילולי המיוחס לנאשם על פי עובדות כתב האישום, ניתן ללמוד כי הנאשם לא התכוון לתקוף או לממש את האיום כלפי המתלוננת. לשיטתו, המתלוננת הקניטה את הנאשם, שעה שראתה אותו יושב עם בתו מוחזקת על ידיו, רשמה את הדו"ח אל מול עיניו, ובהמשך התעלמה ממנו.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי מדובר בנאשם שניתן ללמוד משני תסקיריו שהוא חרוץ ונאמן לעבודתו, וכי הוא עובד למעלה מ-15 שעות יומיות. ב"כ הנאשם ציין כי אשתו של הנאשם בהיריון, ויש להם ילדה בת שנתיים, וכן הנאשם תומך כלכלית בהוריו, כך, שלמעשה הוא מהווה צינור הפרנסה היחידי והבלעדי למשפחתו.

ב"כ הנאשם הוסיף כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות לקולא, וביניהן, העובדה כי מאז האירוע חלפה שנה וחצי, ולא נפתחו תיקים נגד הנאשם, הודאתו המוקדמת של הנאשם, עוד בפני המתלוננת במעמד האירוע, החיסכון מזמנו של בית המשפט וייעול ההליך המשפטי, חרטת הנאשם ולקחת אחריות על מעשיו. כמו כן, טען כי אם הנאשם ישלח לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, תיגרם לו פגיעה כלכלית שכן הוא יאלץ להפסיק את עבודתו, בעוד אשתו בהיריון ולהם ילדה בת שנתיים.

לטענת ב"כ הנאשם, קיימת פסיקה ענפה בנושא עבירת האיומים וגם במקרים שמתלווה לעבירת האיומים עבירת התקיפה מדובר על רף ענישה נמוך של מאסר על תנאי. במקרה זה, לא נעשה ניסיון ליישם את התוכן המילולי המאיים ולכן בהתאם לפסיקה, מדובר בקללה גרידא.

ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה האינטרס הציבורי שואף לרף הענישה המינימאלי, מאחר שעסקין באיומים ברף הנמוך.

ב"כ הנאשם הפנה את תשומת לבו של בית המשפט לתסקיר שירות המבחן המשלים, לפיו המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה התרעתית על הנאשם ולא לענישה של עבודות שירות. לשיטתו של ב"כ הנאשם, ההרתעה במקרה הזה נעשתה במלואה, זאת על ידי הגשת כתב אישום, בכך שהנאשם התייצב בשירות המבחן, ואצל הממונה על עבודות השירות.

לבסוף, עתר ב"כ הנאשם לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, ולהטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וטען כי מקרה האלימות הנוסף המופיע בתסקיר שירות המבחן הראשון אינו מתואר לאשורו. הנאשם ביקש להקל בעונשו ולהסתפק בהטלת עונש מאסר על תנאי וקנס כספי.

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירת האיומים הינו שמירה על שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006):

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

כאשר עסקינן בעבירת איומים כלפי נציגת רשויות החוק, מדובר גם על פגיעה בערך של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, לרבות נציגי רשויות החוק, ובכללותם פקחי אכיפת חניה ברשויות המקומיות. מתפקידו של בית המשפט לגנות ולהוקיע התנהגות אלימה ופוגענית כלפי נציגי החוק, העושים מלאכתם הקשה בנאמנות, תוך הבטחת השמירה על שלמות גופם וביטחונם האישי.

נקבע לא אחת בפסיקה כי על בית המשפט להיתרם למלחמה בתופעת האלימות ההולכת וגוברת כלפי עובדי ציבור:

"ההגנות הציבורית מחייבת אף היא כי החברה תפרוש הגנה על מי שפועל בביצוע תפקיד ציבורי למען מילוי משימות בשירות הציבורי, ולא תותיר אותו חשוף לנפשו בלא הגנה כלפי המתנכלים לו במילוי תפקידו. עובד כזה, החשוף לא אחת גם למצבים של סיכון עצמי, ראוי להגנת החברה שאת טובתה הוא מקדם במילוי תפקידו. הותרתו בלא הגנה מיוחדת עלולה לפגוע פגיעה קשה לא רק בו, אלא גם באינטרס ציבורי רחב.

ומעבר לכל אלה: ההגנה על עובדי הציבור מפני פגיעה במהלך מילוי תפקידם נועדה להגן גם על דמותו ותדמיתו של השירות הציבורי בעיני הציבור. אמון הציבור בשירות הציבורי ניזון

משני מקורות - מבית ומחוץ. מבית - עובדי הציבור עצמם נדרשים למלא את תפקידם תוך שמירה קפדנית על כללי משמעת ומינהל תקין, וסטייה מכללים אלה עלולה לגרור הפעלת אמצעי ענישה משמעתיים ואחרים (עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ' תמר כתב, פד"י נב(5) 87; עש"מ 11976/05 חליל נ' נציבות שירות המדינה (11.4.07); עש"מ 7111/02 נציבות שירות המדינה נ' אשואל, פד"י נז(1) 920). אולם תדמיתו של השירות הציבורי אינה מותנית רק בהגנה על סטנדרטים של התנהגות העובדים מבית. היא מחייבת גם הגנה מחוץ - הגנה של החברה והחוק מפני פגיעה שלא כדין במעמד של עובדי הציבור, הנושאים בנטל האחריות הציבורית למתן השירות לציבור. הסרת ההגנה ממעשי פגיעה בעובדי ציבור עלולה לפגוע קשות בדמותו ובמעמדו של השירות הציבורי. ההגנה על מעמדו של עובד הציבור ושל השירות הציבורי הן מבית והן מחוץ פועלת, בבחינת כלים שלובים, לשמירה על אימון הציבור בעובדי הציבור וברשויות הציבור" (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.08)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה הינה ברמה גבוהה. שכן, האיומים שהופנו כלפי המתלוננת היו בעלי תוכן ממשי וקונקרטי, תוך שהנאשם הצמיד את המתלוננת לרכב סמוך ואיים עליה כי יהרג אותה, ואף הוסיף כי וכי יש לה מזל שהוא עם בתו אחרת היה מממש את איומיו.

העובדה כי המתלוננת שימשה באותה עת נציגת החוק והאיומים כוונו נגדה עקב מעשים שביצעה במסגרת עבודתה כשליחת הרשות לאכיפת החוק, מקנה נופך משמעותי וחמור למעשיו, שכן הנאשם נהג בבריונות כלפי המתלוננת ובאופן המבטא זלזול בשלטון החוק והסדר הציבורי.

אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם כי לא מדובר באיומים ברף הנמוך לאור תוכן האיומים, וכן אינני מקבלת את טענתו כי המתלוננת הקניטה את הנאשם, שכן עובדה זו אינה עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ולא התקיים הליך של ראיות לעונש.

יחד עם זאת, בניגוד לעבירות אלימות נפוצות המבוצעות כלפי עובדי ציבור, במקרה דנן, בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בעבירת איומים בלבד, וללא עבירה נלווית לה, שכן, העבירה של תקיפת עובד ציבור נמחקה מעובדות כתב האישום במסגרת ההסדר בין הצדדים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הרלוונטיות לענייננו, מעבר לנסיבות שפורטו לעיל, כוללות את הנזק שנגרם מביצוע העבירה - כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעה שלוות נפשה של המתלוננת, עת עבדה במשמרת אכיפת חניה ופעלה בשם החוק. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם מתקשה לשלוט בכעסיו, ונראה כי דפוסי התנהגותו אימפולסיביים וגבוליים, הוא אינו מודע להתנהלותו האלימה וחסרת הרסן ואינו מבין את הצורך בטיפול בשליטה בכעסים. לקולא אניח כי האירוע התרחש באופן ספונטני, בעידנא דריתחא.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי הוטלו על נאשמים במקרים דומים עונשים במנעד רחב, כאשר רוב פסקי הדין שעוסקים בעבירת איומים שבוצעה כלפי עובד ציבור כוללים עבירות נלוות נגד עובדי ציבור, ויש לקחת

דברים אלו בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

להלן אפרט מספר דוגמאות לענישה בפסיקה רלוונטית:

רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (9.4.14) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 3,000 ש"ח ופיצוי בסך כולל של 1,500 ש"ח. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 4092/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי סוהרים עת ששהה בין כתלי בית המעצר. נגד הנאשם היה תלוי ועומד מאסר מותנה של 5 חודשים. בית משפט השלום הפעיל את המאסר המותנה ובנוסף גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר 3 מתוכם במצטבר, ובסך הכול גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת עונשו התקבל בכך שעונש המאסר הופחת ל-5 חודשים בלבד, ונלמד כי ההקלה בעונש נבעה מנסיבות חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, וכוונתו הראשונית של בית משפט השלום להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת עונשו נדחה על ידי בית המשפט העליון ונקבע כי מדובר בעונש סביר שאינו חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת.

רע"פ 6268/12 **שחורי נ' מדינת ישראל** (4.9.12) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות איומים כלפי פקח חניה. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 800 ש"ח. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור וקבע כי מדובר בענישה קלה במיוחד. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ע"פ (מחוזי-מרכז) 29675-11-15 **גבאי נ' מדינת ישראל** (27.3.16) - המערער הורשע בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור כלפי פקח עירוני. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 1,000 ש"ח ופיצוי בסך של 1,500 ש"ח. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על רכיב המאסר וקבע כי העובדה שהנאשם נותר מפרנס יחיד של משפחתו עקב נסיבות רפואיות מיוחדות של אבי המערער, יש לבטל את עונש המאסר. יחד עם זאת, הוגדל רכיב הקנס ל-2,000 ש"ח.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 22117-08-14 **מדינת ישראל נ' מחלוק** (19.5.16) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים כלפי פקחית חניה. בין יתר שיקולי הענישה, שקל בית המשפט את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו, וכן נסיבות אישיות נוספות, וגזר על הנאשם מאסרים מותנים, קנס כספי בסך של 1,000 ש"ח ופיצוי בסך של 1,000 ש"ח.

ת"פ (שלום-כ"ס) 5556-04-10 **מדינת ישראל נ' אברהם** (7.11.12) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות

של איומים, העלבת עובד ציבור, ניסיון תקיפה סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. העבירות בוצעו כלפי פקח חניה עקב דו"ח חניה שנרשם לרכב הנאשם. הצדדים הגיעו להסדר טיעון עונשי. לאחר שבית משפט השלום לקח בחשבון את עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, מצבו הכלכלי והרפואי, אישר את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,500 ש"ח.

11. אתייחס עתה לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה:

עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 17892-10-13 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (23.10.13) - הנאשם היה בעל עבר פלילי, הודה והורשע בעבירת איומים כלפי מפקח משרד הפנים. בית משפט השלום קבע מתחם של מאסר על תנאי עד 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר. ערעור הנאשם על חומרת עונשו נדחה.

ת"פ (שלום-כ"ס) 42913-02-15 **מדינת ישראל נ' פקי** (13.10.15) - הנאשם היה בעל 2 הרשעות קודמות, הודה והורשע בעבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים כלפי שוטר, שהיה טוען מעצרים במהלך דיון מעצר בעניינו. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הדגיש כי העבירות בוצעו ברף העליון של חומרתן וכללו מלל קשה ומאיים ביותר ולכן נקבע מתחם ענישה גבוה ממתחם הענישה הנוהגת בעבירות הנפוצות של עבירת האיומים, שהינו מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

12. עוד אציין כי לא ניתן לגזור גזירה שווה מהפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם לעניין מתחם הענישה. שכן, רובה עוסקת במקרים שונים מעניינינו וכולל עבירות נלוות לעבירת האיומים ובנסיבות שונות:

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 2039-09-10 **מדינת ישראל נ' סלמן** (2.10.13) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שנעשתה בתוך המשפחה, כאשר הנאשם היה ללא עבר פלילי והיה מצוי בהליך של שיקום, בשונה מעניינינו.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 57875-01-11 **מדינת ישראל נ' ע.מ.** (26.6.12) - גזר הדין ניתן בגין עבירות של איומים, תקיפת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ודובר על נסיבות רפואיות מיוחדות ובית המשפט סבר כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

ת"פ (שלום-רמלה) 2221-06-14 **משטרת ישראל נ' בראל** (16.3.15) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ולא בעבירת איומים.

נוכח כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את עבירת האיומים בנסיבותיה נע בין מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ברף הנמוך לבין 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ברף הגבוה.

13. כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות

שאינן קשורות בביצוע העבירה, וביניהן:

א. הנאשם הודה, ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר, אך לפי תסקירי שירות המבחן הוא התקשה לקחת אחריות על מעשיו, הוא בעל עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במקרים בהם ציפיותיו מהסביבה אינן עולות בקנה אחד עם רצונותיו המידיים, והוא אינו מבין את חומרת מעשיו.

ב. הנאשם הינו אב לילדה בת שנתיים, מפרנס יחיד של משפחתו, בעל יציבות תעסוקתית, ואשתו מצויה בהיריון מתקדם בסיכון גבוה (טל/2).

ג. לחובת הנאשם הרשעה אחת, מיום 25.10.15, בגין עבירות מסוג איומים ותקיפה, שבוצעו ביום

26.8.14 (ת"פ (שלום-רמלה) 32192-05-15), קרי, פחות מ-4 חודשים עובר למועד ביצוע העבירה בתיק זה. על הנאשם הוטלו עונשי מאסר מותנה (שאינם ברי הפעלה בתיק זה), קנס ופיצוי.

יצוין עוד כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים מאז מועד האירוע נשוא כתב האישום.

ד. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית עבור הנאשם, מאחר שלהתרשמותו הנאשם אינו בעל רצון אמיתי לשינוי התנהגותו, והוא שלל רצון להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן אף לא המליץ על הטלת של"צ, שכן לפי התרשמותו, לנאשם יש קושי בקבלת סמכות והתנהגות אימפולסיבית ואלימה, שאינה מתאימה לעבודות ההתנדבות. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית תוך התחשבות בכך שהסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם הינו בינוני ובחומרה נמוכה.

אציין בהקשר זה כי לאחר שהתקבל התסקיר הראשון, שהמליץ להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ולפי בקשת הנאשם ובא כוחו, ולאור הטענה כי הנאשם מעוניין בקבלת טיפול, בית המשפט נתן לנאשם הזדמנות נוספת והוא נשלח שוב לשירות המבחן לקבלת תסקיר משלים, אך מהתסקיר המשלים התברר כי למרות שהנאשם הביע בפני בית המשפט מוטיבציה מילולית לקחת חלק בטיפול, בפני שירות המבחן שלל רצון זה.

בנסיבות העניין שבפני, לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לקולא או מטעמי הגנה על שלום הציבור לחומרא, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה בהתאם לעיקרון המנחה, כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין.

סוף דבר

14. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

עמוד 9

א. מאסר לתקופה של חודשיים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות, בבית החולים "אסף הרופא" בצריפין.

הנאשם ירצה את עבודות השירות 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

נוכח העובדה כי חלף המועד המומלץ לריצוי עבודות השירות בהתאם להמלצת הממונה מיום 2.5.16, מתבקש הממונה להעביר לבית המשפט בהקדם, ולא יאוחר מיום 1.8.16, עדכון אודות מועד אפשרי לתחילת ריצוי עבודות השירות.

כמו כן, על הנאשם להיות בקשר עם הממונה על עבודות השירות ולתאם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות.

לתשומת לב הממונה על עבודות השירות בשב"ס - בת זוגו של הנאשם לקראת סוף הריונה, נמצאת בסיכון גבוה, וככל הניתן יש להתחשב בעניין לשם דחיית המועד לריצוי עבודות שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. קנס בסך של 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאתרה.

ד. פיצוי למתלוננת, עת/1, בסך של 1,500 ש"ח. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.16 ויועבר למתלוננת על ידי מזכירות בית המשפט.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות, והממונה על עבודות השירות יודיע לבית המשפט

את המועד האפשרי לתחילת ריצוי עבודות השירות כמפורט לעיל.

כמו כן, מזכירות בית משפט תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת